

erat, ut in omne animantium genus imperium exerceret, suisque
commodis & usibus destinaret. Neque post tristem illam ἀπο-
σαοιαν planè eâ potestate exciâit, quin singulare DEI mise-
rordis beneficio novâ auctoritate in animantia armaretur.
Quicquid namque motu viget, vitali spiritu agitur, aut usque
ad vitam existit, id omne humano dominio arbitrioque subiacet.
Nimrodus præcellenti potentia & auctoritate Venator Spi-
ritus sancti oraculo celebratur. Neque ignota est Esavi indu-
stria & sagacitas persequendi feras, quarum carnes edulis
haud ingratis paternas mensas exornarunt. Magnum verò
momentum Venationis studio humana attulit imbecillitas, ex
infelici defectione autorum nostri generis nata. Cedò qui ex-
pedire se posset homo insigni virium jacturâ factâ, à ferarum
injuriis? qui rabiem evitare? lanienam effugere? insultus quo-
tidianos avertere? nisi laqueis fallere, cassibus irretire, foveis
subvertere, aut arte ulla grassationes earum eluctari didicis-
set. Didicisset, dixi? Imò nisi in Nimrodi aut Esavi cam-
pis venatoriis & saltibus potius, quàm Zenonis stoâ, Plato-
nis porticu, ad τὰ τῆς κωνηγορίας, Naturâ Magistrâ, duce Ex-
perientia, edoctus fuisset, ferarum libidini & grassationi ma-
gis, quam hæ ipsius imperio parent, subiectus esset. Cervos
specta, nœ illi cursus pernecitate superbiunt? Vulpeculas vide,
quam multiplici fraude & fabricarum calliditate celebrantur?
Leones contemplare, quanta his laterum firmitas? quanta ro-
boris præstantia? Age, animi oculos circumfer, quicquid est
homi-